

[Udenrigsministeren.]

stræbelser var brudt sammen, havde været lykkeligt eller bedre for landet, om vi havde draget de konsekvenser deraf, at nu kunne vi ikke længere stole på den hjælp, der derfra kunne ydes os, og at vi derfor havde styrket vort forsvarsberedskab og havde været mere indstillet på at yde modstand, end vi var. Jeg tror ikke, det er nogen nytte til at genoptage hele denne diskussion. Den har det ærede medlem og jeg haft så mange gange, og vi bliver ikke enige, men jeg synes heller ikke, der i min udtalelse var nogen opfordring til at genoptage den. Jeg beklager, hvis det er blevet opfattet på den måde; det har ikke i mindste måde været min hensigt, fordi det nu er fortid, og jeg synes, at nutiden er så vigtig, og at samling om de opgaver, der foreligger for os i dag, er så nødvendig, at jeg i det mindste meget nødig vil begive mig ind i en diskussion om det, efter at landet nu på den måde, det er sket, har taget sin stilling og ved undertegnelsen af Atlantpagten har sluttet sig til det forbund, som et så stort antal demokratiske stater har sluttet.

Jeg erklærer mig ganske enig med det ærede medlem, når han understregede — og jeg tror også, jeg selv sagde nogle bemærkninger derom i går —, hvor nært sammenknyttede interesserne er, og hvor nødvendigt det også er, at den politik, der føres, koordineres. Det er derfor, jeg betragter det som en lykkelig beslutning, at Englands premierminister er draget til Washington for dør på de fleste europæiske staters vegne — tror jeg — at give Amerika underretning om de synspunkter, som her er fremherskende, just for at det skal kunne lykkes indenfor alle de stater, her er tale om, at skabe den nære forbindelse, den nøje ensartethed i vurderingen og den fælles beslutning, som er ønskelig.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte ønsket om, at der i disse dage blev holdt den nøjeste forbindelse med vore delegationer i Lake Success i De Forenede Nationer. Jeg kan sige til det ærede medlem, at jeg, såsnart jeg vendte tilbage fra Paris og denne situation udviklede sig, har henstillet til vore ambassadører i Washington, London og Paris at holde regeringen løbende underrettet om udviklingen, og det samme er sket overfor den danske delegation, som jo har ganske klare instruktioner med hensyn til det standpunkt, vi fra dansk side indtager. Det er sikkert det ærede medlem bekendt, at den danske delegation står i stadig og nøje kontakt og samovervejelse

med både den norske og svenske delegation derovre. Det er jo gammel tradition iøvrigt, når spørgsmål af så alvorlig karakter rejser sig, at der fra tid til anden finder konsultationer sted mellem de nordiske lande, og det vil naturligvis også ske i dette tilfælde.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte mig, hvad jeg havde foretaget mig i overensstemmelse med, hvad jeg havde udtalt om smørforhandlingerne under finanslovdebatten. Jeg tror nu, at det ærede medlem citerede mig lidt frit. Jeg tror ikke, tidspunktet er inde til en diskussion om denne sag, og derfor henstiller jeg, at vi ikke kommer ind på den.

Må jeg tilsidst takke det ærede medlem for de smukke ønsker, han udtalte om, at jeg måtte være i besiddelse af evnen til omtanke og betænksomhed. Alle mennesker har brug for gode ønsker — jeg også; og jeg håber virkelig, at det ønske, som det ærede medlem her fremsatte, vil gå i opfyldelse, og at mine evner i denne retning må blive styrket, hvis det er nødvendigt for disse evner at blive det.

(Kort bemærkning).

Ragnild Andersen: Den højtærede boligminister var nok nervøs for at være kommet ud på det dybe vand og prøvede vel derfor at gå over til nærmere eftertanke ved at sige nogle morsomheder om gallaforestillinger i cirkus som de forestillinger, man nød mest. Den højtærede boligminister kan dog ikke løbe fra sine udtalelser om, at han betragtede lejerforeningerne som gallaforestillinger, som cirkus, hvor man ophidsrer befolkningens sind. Jeg vil ikke undlade at sige til boligministeren, at sindene er ophidsede, og jeg tror, at de mange mennesker, hvis forhold vil være afhængige af huslejeforhøjelse, vil blive endnu mere ophidsede, når de noterer sig, at den højtærede boligminister i vort land betragter dem og deres organisationer som cirkusforanstaltninger, som man overhovedet ikke skal have blikket henvendt på.

Befolkningen er i denne tid blevet hjemsogt af forhøjede skatter i en grad, som sjældent er set, som i hvert fald ikke er set i mange, mange år i vort land. Den er blevet bebyrdet med skatter og højere priser, og nu ligger man fra grundejerside — uden at have noget berettiget krav derpå — og opererer med tanken om huslejeforhøjelse. I denne situation at betegne lejerforeningernes saglige forhandlinger som cirkusforestillinger — det kalder jeg et stift stykke.